

דף יומי דאטאס וואס זאגט

נזיר סא-סו

מילתא דבדיחותא

A comment on the חילוק proposed in the last post between the hair length of בצד כדי לכוף ראשו של זה and לעיקרו של זה כדי לכוף ראשו של זה.

The comment:

"Well now you are just splitting hairs aren't you?"

התורה חסה על ממונן של ישראל (ראש השנה כז).

This past week the investment in Southwest Airlines didn't just go south, it went Southwest.

ואין צריך לומר ר' מאיר ור' יוסי הלכה כר' יוסי (עירובין מו):

Two places in הלכות נזירות that the ר' יוסי over ר' מאיר paskens like רמב"ם:

1. עבד שנדר בנזירות וברח או שהלך מרבו הרי זה אסור לשתות יין כדי שיצטער ויחזור לרשות רבו וכו'.

(רמב"ם פרק ב הלכה י"ט)

2. שמואל הרמתי נזיר עולם היה (פרק ג הלכה ט"ז)

The עירובין יג עמוד ב in that ר' מאיר is that of the two possible נהורא ר' that ראייה The ר' אלעזר בן ערך not ר' מאיר (ר' יוסי of בר פלוגתא) the one in יוסי's generation.

I want to say there were at least 3 נהורא ר' in ש"ס:

1. ר' אלעזר בן ערך (עירובין יג):

2. ר' מאיר (עירובין יג):

3. אחוה דר' יהודה נשיאה (ירושלמי ברכות לה).

I think the one in ירושלמי was an אמורא.

דף יומי דאטאס ומסע דאף

Horseback rider in spanish: Jinete

Horseback rider in french: Cavalier

Are You What You Ride?

1. אמר ליה דעל סוס מלך דעל חמור בן חורין ודמנעלי ברגלוהי בר איניש דלא הא ולא הא דחפיר וקביר טב מיניה (שבת קנב).
2. בעי ר' פפא סוס לרכוב עליו ושבעת ליראות בה מהו (גדרים לג).

However If He Was Riding An Animal This Does Not Apply

1. אמר ריש לקיש ארבעה דברים העושה אותן דמו בראשו ומתחייב בנפשו אלו הן וכו'. והעובר על מים שפוכין וכו'. ולא אמרן אלא דלא רכיב חמרא וכו'. אבל רכיב חמרא וכו'. לית לן בה (פסחים קיא).
2. מת שהיה משכב לרחב הדרך וכו'. הרי זה טהור הואיל וספק ברה"ר טהור במה דברים אמורים במהלך ברגליו אבל אם היה רוכב או טעון משא הרי זה טמא וכו'. אבל טעון או רוכב אי אפשר שלא יגע ושלא יאהיל או שלא יסיט שהרי המת לרחב הדרך (רמב"ם פרק ט מהלכות נזיר הלכות יח-ט)

עלעין

The aramaic word for "Rib" is עלעא:

אמר רבא תא שמע שדרה שגירד רוב עלעין שבה (נזיר נב).

עלעא as חוה in the creation of חוה translates the word "צלע" in the creation of חוה as חוה.

(בראשית ב:כב)

ותלת עלעין בפומה (דניאל ז:ה)

"And there were three ribs in its mouth"

דף יומי דאס דאס דאס

The Same Daf in Two מסכתא's And Also נד דף:

1. באמת אמרו:

(יומא יא.) (שבת יא.) (נזיר נד:)

אמר ר' אליעזר כל מקום ששנינו באמת הלכה למשה מסיני (ירושלמי נזיר מא.)

כל באמת הלכה היא ואין חולק בדבר (פרש"י ד"ה באמת אמרו סוכה לח.)

2. As Far As The Eye Can See:

שם כפר שיכול לראות בית המקדש משם (פרש"י ד"ה אם עבר צופים פסחים מט.)

אם עבר צופים (ברכות מט:)

ל"א כפי מה שהבהמות רחוקות זו מזו ויכולות להשתמר ברועה אחד והיינו ט"ז מילין כדמפרש בגמרא דהכי שלטא עינא דרועה וכו. (פרש"י ד"ה מצטרף כמלא רגל בהמה רועה בכורות נד:)

וסימניך

ראש המדברים בכל מקום is the ר' יהודה (Alors (Well in French)

(ברכות סג:)

קודמת בכל מקום is בר פלוגתא His

(נזיר מה.)

"You Can Not Force Her"

ואינו כופה את אשתו (נזיר סא.)

ואמר רמי בר חמא אמר רב אסי אסור לאדם שיכוף אשתו לדבר מצוה שנאמר ואין ברגלים חוטא (עירובין ק:)

Alors you might be wondering why I didn't include the שיטת חכמים in עמוד ב דף יט עמוד ב.

The reason I didn't include it is:

בפלוגתא לא קא מיירי (נזיר לח.) (יבמות ט.)

בפלוגתא לא קא מיירי

"We are not dealing with places where they argue"

(נזיר לח.)

What type of פלוגתא are we not dealing with?

כי קתני כל היכא דפליג עליה רבים לאפוקי עצם כשעורה דיחיד הוא דפליג עליה (נזיר נב:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Is The פסיק רישא Necessarily Not a מתכין?

אמר רבה כולה ר' שמעון היא כל הסורק להסיר נימין מדולדלות מתכין (נזיר מב.).

So does this mean it is not a פסיק רישא?

Could we say "They were wealthy with answers"?

עשירי הוו בתשובה (ירושלמי נזיר כד.).

קב ונקי

משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי (יבמות מט:)

פרש"י קב : קב מדה קטנה כלומר במקומות מועטים הוא נזכר במשנה

I want to say that קב ר' כהנא ברבי אליעזר בן יעקב is an even smaller measure (i.e. he is mentioned in fewer places)

(נזיר מג:)

The Same Name In The Name Of The Same Name

לעילוי נשמת

The individuality of my co-worker which one of the only words I ever hear him say is "same".

(פסחים ג עמוד ב as we find in שונה בדרך קצרה He is)

Why am I picking on my co-worker?

וסביביו נשערה מאוד (שקלים יד.).

Do I think I am Hashem חס ושלום?

Of course not. Just a Joke.

Also לעילוי נשמת My Dad of course.

ר' שמעון משום ר' שמעון (נזיר מ.).

ר' יהושע משום ר' יהושע (נזיר נו:)

ר' אלעזר משום ר' אלעזר (גיטין לא.).

ר' כהנא משום ר' כהנא (עירובין ח:)

ר' מוסיא משמיה דר' מוסיא (יומא ד:)

ר' ינאי משמיה דר' ינאי (מגילה לב.).

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ר' אלעזר and ר' אלעזר

ר' אלעזר בן אנטיגנוס משום ר' אלעזר בר' ינאי (גיטין לא.) (ביצה לד.) (חולין ט.)

ר' אלעזר משום ר' אלעזר בן שמוע (בכורות נב:) (חולין ז.)

ר' אלעזר בן עזריה משום ר' אלעזר המודאי (שבועות לה:)

אמר ר' אלעזר ר' אלעזר היא (גיטין כב:) (שבת יט:)

וכן אמר ר' אלעזר הלכה כר' אלעזר (יבמות קיא:) (גיטין פו:)

I want to say that ר' אלעזר האמורא and ר' אלעזר התנא said a similar idea in the fact that it has to do with צדיק אחד.

(חגיגה יב:) (יומא לח:)

אמר ר' אלעזר חלוקין עליו חבריו על ר' אלעזר (גיטין לא:)

רבי and ר' יוחנן

כי סליק איסי בר היני אשכחיה לר' יוחנן וכו. אמר ליה אבא אריכא קרית ליה דכירנא כד הוה יתיבנא אחר י"ז שורן אחוריה דרב קמיה דרבי ונפקי זיקוקין דנור מפומיה דרבי לפומיה דרב (חולין קלז:)

(ירושלמי נזיר מט:)

תנאים ואמוראים

ר' יוחנן

The תנא, ר' who was a יוחנן says that there was a רב תנא הוא ופליג in תוספות The ברייתא brings a גמרא where the מסכת נזיר, נזיר סה עמוד א גמרא in the end of אבא ואיתימא ר' יוחנן אומר נדה כד עמוד ב in גמרא The ר' יוחנן of a שיטה with a so I would like to suggest that this is the same ר' who was a תנא.

אמרי במערבא

לרעה לטובה (שקלים ב:)

(לרעה) לאו בר איניש (נדרים נד:)

(לטובה) לית דין בר איניש (שבת קיב:)

Woman like a goose.

(לרעה) רחוות כשל אווזא (נדרים סו:)

(לטובה) איכא דאמרי שפיל ואזיל בר אווזא ועינוהי מיטייפי (מגילה יד:)

וועד:

(לרעה) פרש"י ד"ה לוועד "מקום רשעים ומרביעי כלאים (חולין קכז.)

(לטובה) שלא תנעול תשובה מבית הוועד (ירושלמי נזיר מד:)

דף יומי דאטאס וואס זאגט

How Much Is a תשובה Worth?

A תשובה is like money in ירושלמי:

1. שלא תנעול תשובה מבית הוועד (ירושלמי נזיר מד):

I want to suggest that this is similar to the phrase

שלא תנעול דלת בפני לוויין (יבמות קכב):

and the פשט is תשובה is פשט:

Similarly שלא תנעול דלת בפני לוויין מלקבל כסף

2. עשירי הוו בתשובה (ירושלמי נזיר כד).

עקיבא and יעקב

וכשהיה מגיע ר' עקיבא אצל פסוק זה וכו. (נזיר כג).

כשהיה ר' יעקב מגיע לפסוק זה וכו. (ירושלמי נזיר יז).

הכי אמר ר' יוחנן יעקב אבינו לא מת (תענית ה):

רשב"ג אומר אין עושין נפשות לצדיקים דבריהם הן הן זכרונן וכו. רב גידל אמר האומר שמועה בשם אומרה יראה בעל שמועה כאילו עומד לנגדו שנאמר אך בצלם יתהלך איש (שקלים ז.ז-ז):

והא רבא וכו. בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג).

Switching Of The Letters:

1. וכשהיה מגיע ר' עקיבא אצל פסוק זה וכו. (נזיר כג).

כשהיה ר' יעקב מגיע לפסוק זה וכו. (ירושלמי נזיר יז).

2. שטוח (ירושלמי נזיר כ)

3. קבר - רקב "חברייא אמרין מסרס קרייא (ירושלמי נזיר לט).

תנאים ואמוראים

I want to say there were at least 3 נהוראי in ש"ס:

4. ר' אלעזר בן ערך (עירובין יג):

5. ר' מאיר (עירובין יג):

6. אחוה דר' יהודה נזיאה (ירושלמי ברכות לה).

I think the one in ירושלמי was a an אמורא.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Two sons of אבא בר חייא:

ר' אבא בריה דר' חייא בר אבא (ברכות ה.).

ר' נחומי בריה דר' חייא בר אבא (ירושלמי נזיר לז.).

Was it the same אבא בר חייא ר' who was the father of the two sons?

כהנא מסייע כהני

כהנא מסייע כהני (חולין מט.) (עירובין קה.).

ראשונים :

רב חיים כהן (כתובות קג: תוס' ד"ה אותו היום)

He wanted to allow the כהנים to become טמא for תם לוייה ש'רבינו תם.

אין כהונה היום (ירושלמי ברכות לה.) (ירושלמי נזיר לו:)

ר' משה כהן (כתובות כה: ארטסקרול)

Artscroll note 8 they say it is cited by ר"ן. This is what he says, "Nowadays, when no one eats terumah in any event, the privilege of reading first can be given to whoever claims to be a Kohen even if he cannot prove it.

A Vort חזוק

If the learning is difficult, because of חלישות הדעת, due to a תלמיד that seems to be smiling after upshlugging you (בבא גמא קי"ז עמוד א), here is a vort of חזוק.

Remember that your toil and suffering for the תורה is not unnoticed by Hashem.

בן עזאי הציץ ומת עליו הכתוב אומר יקר בעיני ד' המותה לחסידיו (חגיגה יד:)

וכשבא דבר אצל חכמים אמרו על זה נאמר יש צדיק אבד בצדקו הצדיק אובד וצדקו עמו (ירושלמי נזיר לו:)

Keep learning. Know that your toil and suffering for the sake of learning תורה is dear in Hashem's eyes.

מה העדות והחקים והמשפטים וכו. (הגדה של פסח)

עדות ד' נאמנה מחכימת פתי (תהלים יט)

דף יומי INSIGHTS ומסע דאס

כי היא חכמתכם וכו. (שבת עה.)

The הארץ says you haven't been a מטהר yet so what are you good for. Don't let that discourage you.

The תורה gives you wisdom to perform impossible feats of wisdom.

Impossible Feats:

כלל אמר ר' יהודה בן תימא כל תנאי שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה אליו בתחילתו אינו אלא כמפליגה בדברים (גיטין פד.)

Of Wisdom:

טיהרו מתים (ירושלמי נזיר מא.)

מטהר את השרץ (עירובין יג.)

And Davening also helps:

ואמר רבא הני תלת מילי בעאי קמי שמיא תרתי יהבו לי חדא לא אהבו לי חוכמתיה דר' הונא וכו. (מועד קטן כח.)

Now the גמרא in מגילה seemed to make some sort of a חילוק:

ואמר ר' יצחק אם יאמר לך אדם יגעתי ולא מצאתי אל תאמן לא יגעתי ומצאתי אל תאמן יגעתי ומצאתי תאמן הני מילי בדברי תורה אבל במשא ומתן סייעתא הוא מן שמיא ולדברי תורה לא אמרן אלא לחדודי אבל לאוקמי גירסא סייעתא מן שמיא היא (מגילה ו:)

The תורה gives you wisdom.

And Davening also helps:

You see that רבא learned and he davened, and he became very sharp.

חריפא סכיניה (חולין עז.)

He, and חמא רמי בר חמא sharpened each other:

א"ר חמא ברבי חנינא מאי דכתיב ברזל ברזל יחד לומר לך מה ברזל זה רחד מחדד את חבירו אף שני תלמידי חכמים מחדדין זה את זה בהלכה (תענית ז.)

ל"ק הא במגרס הא בעיוני כי הא דרבא ורמי בר חמא כי הוו קיימי מקמיה דר' חסדא מרהטי בגמרא בהדי הדדי והדר מעייני בסברא (סוכה כט.-כט:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

“Sharp” and “רבא”:

אמר ר' נחמיה בריה דר' יוסף הוה קאימנא קמיה דרבא והוה קא מעבר לסכינא אפומא דדקולא ואמרי ליה לחדדה קא עביד מר או להעביר שמנוניתיה וחזיתי לדעתיה דלחדדה קא עביד וקסבר הלכה ואין מורין כן (ביצה כח:)

אמר רבא ג' מדות בסכין (חולין יז:)

אמר רבא צורבא מרבנן חזי לנפשיה (עירובין סג.)

Sharp Halachik concepts from רבא and the ארי שבחבורה which was בר אבין ר' חייא בר אבין (ה' עמוד ב):

אלא כי הא דאמר רבא שבטעה שאשתה וחזר ואמר הריני נזיר אתיא נזירות חיילא על שבועה (נזיר ד.)

בעא מיניה ר' חייא בר אבין מרבא ככרי עליך ונתנה לו במתנה מהו (נדרים לד:)

וסימניך

A סימן to remember words that are slightly different in ירושלמי, and their meanings.

א"ת ב"ש ג"ר:

איתא חמי (ירושלמי נזיר נ.)

The corresponding phrase in בבלי starts with a “ת”:

תא שמע (נזיר נב:)

בין הבינים (נזיר לד:)

The corresponding phrase in ירושלמי starts with a “ש”.

שלש (ירושלמי נזיר כט.)

ג"ם (כמין ג"ם ירושלמי נזיר נא.)

The עירובין נה עמוד א word for this greek letter is basically the same just they add an א in the middle

דף יומי דאס וואס דאס

Either way the letter is shaped like the hebrew letter

"ד"

וסימניך א"ת ב"ש ג"ר

תנאים ואמוראים:

ר' אדא בר אהבה

The in: תוספות says that ר' אדא (lived very long) מאריך ימים was ר' אדא who says that there were two אהבה בר אהבה ר"י.

Why is the ר"י so sure that there were two אהבה בר אהבה ר' אדא? What is wrong with the first פשט in תוספות as the גמרא says in ב עמוד דף כ תענית דף כ עמוד ב that he lived very long.

I want to say the basic answer is that if the אהבה בר אדא ר' who lived in the times of רבא was the same as the one in the times of רב ושמואל then he would not be considered a תלמיד of רבא.

I think this גמרא in נזיר is another ראייה to the ר"י.

כולהו שני דר' אדא בר אהבה לא איקיים ליה זרעא לר' הונא (נזיר נז):

It implies that אדא בר אהבה ר' died in the lifetime of הונא ר', whereas the גמרא in א כב עמוד א implies that he died in the times of ר' נחמן בר יצחק and רבא, so this might be a ראייה to the ר"י.

Did ר' אדא ever see הונא רבא?

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דהוה עביד ר' הונא אמר ליה בינקותיה לא דכירנא בסיבותיה דכירנא (תענית כ):

ואמר רבא הני תלת מילי בעאי קמי שמיא תרתי יהבו לי חדא לא אהבו לי חוכמתיה דר' הונא וכו. (מועד קטן כח).

He could have known about his חכמה without having seen him.

והא רבא וכו. בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג).

Just like he never saw עקיבא ר', yet he learned from him.

ר' משרשיא:

אמר ליה ר' משרשיא לבריה (עירובין מח).

What was the son's name?

Could it have been רבא?

דף יומי Daf Yomi Insights

אמר ליה רבא בר משרשיא לרבא (נזיר מ:)

There was a אשרי in the times of ר' יצחק בריה דר' משרשיא:

(חולין קד:)

Also a בר משרשיא:

(חולין יז:)

“To Be or Not To Be,

That is the question.”

(based on shakespeare's hamlet (oy how low have we fallen here in the Daf Yomi Insights, that we are quoting Shakespeare hoy....))

תניא לעולם הלכה כבית הלל והרוצה לעשות כדברי בית שמאי עושה כדברי בית הלל עושה מקולי בית שמאי ומקולי בית הלל רשע מחומרי ב"ש ומחומרי ב"ה עליו הכתוב אומר הכסיל בחושך הולך (עירובין ו:)

Here are 3 places in ש"ס where we had both a חומרא of רב and a חומרא of שמואל:

1. ההוא מבוי עקום דהוה בנהרדעה רמי עליה חומריה דרב וחומריה דשמואל וכו. (עירובין ו:)

This was in the אמינא.

2. אפכוה לכורסיה כבי תרי עבדא לי (גיטין לה.)

3. אמר רבא רמינא עליה חומרא דרב וחומרא דשמואל וטריפנא ליה (חולין מג:)

“A קולה this way and a קולה that way”

רבי יוסי נטמאו לו תלמידיו ואכלו בשר ושתו יין אמר לון רבי מנא חדא מן תרתי לא פלטה לכון אם אבילים אתם למה אכלתם בשר ושתיתם יין ואם אין אתם אבילים למה נטמאתם (ירושלמי נזיר לו: לו:).

(שמואל or רב of קולה A) “A קולה over here and a קולה over there”

בבי רב אמרי רב שרי ושמואל אסר בנהרדעה אמרי רב אסר ושמואל שרי אמר רב נחמן בר יצחק וסימניך אלו מקילין לעצמן ואלו מקילין לעצמן (כתובות ו.)

Avoiding's of ש"ס

Some תלמידים who avoided ר' יוחנן:

זעירי הוה קא משתמיט מיניה דר' יוחנן דהוה אמר ליה נסיב ברתא וכו. (קדושין עא:)

ר' יוחנן הוה מסמיך ואזל עאל ר' חייא בר אבא והיה רבי אליעזר חמי ליה ומטמר ליה מקמיה (שקלים ז.)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

A מימרא that avoided יוחנן:

אישתמיטתיה הא דאמר ר' אלעזר לא עלה עזרא מבבל עד שעשאה כסולת נקייה (קדושין עא:)

Some יהודה who avoided תלמידים:

ר' זירא הוה קא משתמיט מדרב יהודה דבעי למיסק לארעא דישראל דאמר ר' יהודה כל העולה מבבל לא"י עובר בעשה שנאמר בבליה יובאו ושמה יהיו (שבת מא.)

רבי אבא הוה קא מישתמיט מיניה דרב יהודה וכו. (ברכות כד:)

They couldn't avoid one out of two:

אמר לון רבי מנא חדא מן תרתי לא פלטה לכוון (ירושלמי נזיר לו.)

One out of the three couldn't avoid him:

כשיצאו יצאו בשלשה פסחים פגע בו בר"ע וכו. (יבמות ט"ז.)

He avoided all 3:

רבי אלעזר וכו. כי אותבוה בסוד העיבור אמר פלטי לי מתלת שנאמר והיתה ידי אל הנביאים החוזים שוא וגו. (כתובות קיב.)

"Don't Tell Him"

I think it could possibly be so that one might have a wonderful, or brilliant פשט in a גמרא, a סתירה or what have you, and it might be so so good. It might be absolutely brilliant, however if you tell it to an עם the הארץ, his reaction might discourage you, and leave you uninspired. For example he might totally ignore the point, and tell you that your' black coat makes you look like a wierdo, and point out that the Rabbi's never permitted Raven meat, so what is the point of your' learning?.

This might give you חלישות הדעת and your learning might become affected.

Therefore, I think it is important to remember the next time you have the urge to say to an עם the הארץ the wonderful פשט that you heard;

"Don't Say It."

1. אמר רבי חזקיה לרבי יעקב בר אחא לא תימא ליה כלום (ירושלמי נזיר לו.)
2. ודבר זה אסור לאומרו בפני עם הארץ (נדרים מט.) (מנחות צט:)
3. ולשלח להו וכו. לפי שאינן בני תורה (שבת קלט.)
4. הלכה ואין מורין כן (שבת יב:)
5. אמר ליה ההוא סבא לעלם כתיב (קידושין עא.)
6. התורה כיסתו ואתה מגלה אותו (שבת צז.)

דף יומי דאטאס וואס זאגט

7. ר' הונא בר חנינא סבר למידרשיה בפירקא אמר ליה רבא תנא קא מסתים לה סתומי כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים ואת דרשת ליה בפירקא (נדרים כג):
8. דאיכא אנא (סוטה מט):

"Don't say it."

9. גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק (מועד קטן טז).
10. אמר ר' מוסיא בר בריה דר' מוסיא משמיה דר' מוסיא רבה מניין לאומר דבר לחבירו שהוא בבל יאמר עד שיאמר לו לך אמור שנאמר וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר (יומא ד:)

"Just Don't say it."

11. הלל הזקן אומר בשעת המכניסין פזר בשעת המפזרים כנס ואם ראית דור שהתורה חביבה עליו פזר שנאמר יש מפזר ונוסף עוד ואם ראית דור שאין התורה חביבה עליו כנס שנאמר עת לעשות לד' הפרו תורתך (ברכות סג).
12. תנא רבי חייא כל העוסק בתורה לפני עם הארץ כאילו בועל ארוסתו בפניו שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה אל תקרי מורשה אלא מאורשה (פסחים מט):

It is rumored that the סופר חתם said to his תלמידים "If you say something I said in your own name, it is ok. Just please don't say something in my name which I didn't say."

(The good thing about this statement is whoever actually said it (if not the סופר חתם) would not mind it being said בשם someone else, so there is no room for error here)

Based on this introduction I would like to present two places in ש"ס where we find the expression of בישות הדר חזיה :

"If you say something I said in your own name,

1. הדר חזיה לרבי אלעזר בישות אמר ליה שמעת מילי מבר נפחא ולא אמרת לי משמיה (מכות ה:)(כתובות כה:)

Just please don't say something in my name which I didn't say."

2. עולא הוה רכיב חמרא ואזיל והוה שקיל ואזיל רבי אבא מימיניה ורבה בר בר חנה משמאליה אמר ליה רבי אבא לעולא ודאי דאמריתו משמיה דרבי יוחנן אין מברכין על האור אלא במוצאי שבת הואיל ותחילת ברייתו הוא הדר עולא חזא ביה ברבה בר בר חנה בישות וכו.
פרש"י נסתכל בו בפנים זועפות כלומר אתה אמרת בשם ר' יוחנן והוא לא אמר כן וכו.
3. אמרוה רבנן קמיה דרבא משמיה דר' נחמן אמר לאו מי אמינא לכו לא תתלו ביה בוקי סריקי פרש"י ד"ה בוקי סריקי : כדים רקים כלומר דברים שאינן

דף יומי דאס וואס דאס DAF INSIGHTS

Someone quoted the סופר חתם as having asked the following question:

If only 3,000 sinned in the עגל הזהב why were so many killed in the מגיפה?

He said the סופר חתם said the reason so many were killed was because they should have protested. I want to point out that the סופר חתם seems to be ignoring the רש"י in חומש

פרק לב: פסוק לה: ספר שמות: ד"ה ויגף ד' את העם: מיתה בידי שמים לעדים ולא התראה:

Without this I would have asked that you see they killed חור for having protested, and I have a ראייה that If it is not a ספק if they will not be מקבל or not, meaning if you know for sure that they will not be מקבל there is no מצוה to protest.

This is my ראייה:

It is a שבת דף נה עמוד א in בפירושה תוספות:

ד"ה ואע"ג:

היינו היכא דספק אי מקבלי כדאמר בסמוך לפנייהם מי גלוי אבל היכא דודאי לא מקבלי הנח להם מוטב שיהו שוגגין ואל יהיו מזידין (שבת נה.) (תוס' ע"ז ד.)

Now דאורייתא in שבת says it is like תוספת יום כיפור. So this is something which is explicit in the תורה but not explicit in the תורה and so maybe if it is something which is explicit in the תורה he would agree that you don't say יהו מזידין ואל יהו שוגגים

I want to point out that תוספות said the reason why the צדיקים of the generation of the destruction of the בית המקדש were held accountable was because מי גלוי לפנייהם, meaning that if it was ממשי גלוי לפנייהם, so they wouldn't have been held accountable, but certainly there were עבירות דאורייתא that were going on in those times. This was in the times of ראשון which was in the times of the גמרא and the ראשון says

מקדש ראשון מפני מה חרב מפני ג' דברים שהיו בו ע"ז וגלוי עריות ושפיכות דמים וכו.

(יומא ט:)

Just please don't say something in my name which I didn't say."

Famous Misquotes of ש"ס:

1. ור' בנימין בר יפת אמר ר' יוחנן שלקות מברכין עליהן שהכל נהיה בדברו א"ר נחמן בר יצחק קבע עולא לשבשתיה כר' בנימין בר יפת (ברכות לח:)
2. עולא הוה רכיב חמרא ואזיל והוה שקיל ואזיל רבי אבא מימיניה ורבה בר בר חנה משמאליה אמר ליה רבי אבא לעולא ודאי דאמריתו משמיה דרבי יוחנן אין מברכין על האור אלא במוצאי שבת הואיל ותחילת ברייתו הוא הדר עולא חזא ביה ברבה בר בר חנה בישות וכו.

פרש"י נסתכל בו בפנים זועפות כלומר אתה אמרת בשם ר' יוחנן והוא לא אמר כן וכו.

דף יומי INSIGHTS ומסע דאס

3. אמרוה רבנן קמיה דרבא משמיה דר' נחמן אמר לאו מי אמינא לכו לא תתלו ביה בוקי סריקי

פרש"י ד"ה בוקי סריקי : כדים רקים כלומר דברים שאינן

4. אייתוניה ואנא מלקי ליה (ירושלמי נזיר לו).

What Goes Around Comes Around:

לרעה לטובה (משנה סוטה ט:)
(לרעה)

Alors ר' הונא turned his face from ר' הונא:

משתבח ליה ר' חסדא לרב הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא א"ל כשיבא לידך הביאהו לידי כי אתא חזייה דלא פריס סודרא א"ל מאי טעמא לא פריסת סודרא א"ל דלא נסיבנא אהדרינהו לאפיה מיניה א"ל חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת (קידושין כט:)

Alors ר' הונא turned his face from ר' יוסף:

אמר ליה ר' הונא אנן אמאן נסמוך אהדרינהו ר' יוסף לאפיה וכו. (חולין עד.)

יחיב ר' יוסף קמיה דר' הונא ויתביב וקאמר או שקצצן כשירה ואמר רב צריך לנענע אמר ליה רב הונא הא שמואל אמרה אהדרינהו ר' יוסף לאפיה וכו. (סוכה יא.)

So ר' חייא said: was ר' יוסי בר חנינה on something that מחיך:

תני ר' חייא חרם שבין תחומי שבת צריך מחיצה של ברזל להפסיקו מחיך עליה ר' יוסי בר' חנינה וכו. (עירובין מח.)

So ר' יוסי בר' חנינה was מגדף בה ר' אבהו on something from:

השוכבים על מטות שן וסרוחים על ערסותם אמר ר' יוסי בר חנינה מלמד שהיו משתינין מים בפני מטותיהן ערומים מגדף בה ר' אבהו וכו. (שבת סב:)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Alors רב was לייט on a ברייתא:

תנא נר שאחורי הדלת פותח ונועל כדרכו ואם כבתה כבתה (שבת קכ:)

So רב was לייט on something of רב:

אמר רב חננאל אמר רב קוצץ אדם דקל במועד אע"פ שאינו צריך אלא לנסורת שלו לייט עלה אביי (מועד קטן יב:)

I want to bring in this תוספות explaining all these terms:

אלא אומר רבינו תם שהוא אמורא וכל אמורא היה תופס לשונו כמו מגדף בה ר' אבהו (סנהדרין ג:) תהי בה ר' יוחנן (ב"ק קיב:) לייט עלה אביי (ברכות כט.) (תוספות ד"ה פשיט ר' אחאי כתובות ב:)

אמר ר' יוחנן אי לאו דאמר ר' יהודה הכתוב תלאן בלידה לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש (יבמות עז:)

אמר ר' יוסף אי לאו דאמר ר' יוחנן קנין פירות כקנין הגוף דמי לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש (גיטין מח.)

(לטובה)

וכמה אמר ר' נחמן בר יצחק סיני אמר שתיים (עירובין ל.)

אמר ר' נחמן בר יצחק וכו. אמר ר' יוסף דרשינהו ר' נחמן להני קראי כסיני (ערכין ל:)

I'm not sure this next one belongs here:

Well יהודה holds like someone in one thing and he argues on him in another thing:

(עירובין יד.)

Someone holds like יהודה ר' יוסי in one thing and argues with him in another thing:

(חולין יח:)

Well who let that one in?

כעס ר' יהודה ואמר להן לא כך אמרתי לכם אל יכנסו תלמידי ר' מאיר לכאן וכו.... (נזיר מט:)

Ford Stock

There was a dip this past week, also there was a news article about a car ad of theirs imagining what cars would be like without women.

אמר רבא וכן תנא דבי ר' ישמעאל עד כ' שנה יושב הקב"ה ומצפה לאדם מתי ישא אשה כיון שהגיע כ' ולא נשא ...
אומר תיפח עצמותיו (קידושין כט:)

דף יומי דאס וואס דאס

The טור brings this גמרא in אבן העזר סימן א and the דרישה writes :

יש ליתן טעם למה נקט עצמותיו וי"ל בדוחק כמ"ש בפ"ב דתענית והטור מכיר באו"ח סימן תקנ"ד "כל האוכל ושותה בסעודה שמפסיק בה עליו הכתוב ואמר ותהי עונותם על עצמותם וכתב שם הר"ן דלהכי נקט עצמותם דאמרינן סוף פ"ג דנדה השותה יין חי עצמותיו שרופין מזוג עצמותיו סנוין כראוי עצמותיו משופין משמע שעיקר כח שיש לו מהיין הוא אזיל בעצמותיו וה"ה י"ל ג"כ מי שאינו רוצה לישא אשה ירא שיצא ממנו הזרע שהוא כח האדם כמ"ש בכמה מקומות וירא שלא יהיה לו כח בעצמותיו לכן תפחנה עצמותיו ועי"ל משום דכתיב אצל האשה זאת הפעם עצם מעצמי והוא אינו רוצה אותה ולהחזיק בעצם שלו ע"כ אמר הקב"ה תפחנה עצמותיו מדה כנגד מדה (דרישה אות ו)

If the דרישה himself didn't say this might be a דוחק etc...

I want to suggest based on the גמרא in גיטין

אדהכי אתי פריסתקא עליה מרומי אמר ליה קום דמית ליה קיסר ואמרי הנהו חשיבי דרומי לאותיבך ברישא הוה סיימ חד מסאני בעא למסימא לאחרנא לא עייל בעא למשלפא לאידך לא נפק אמר מאי האי אמר ליה לא תצטער שמועה טובה אתיא לך דכתיב שמועה טובה תדשן עצם אלא מאי תקנתיה ליתי איניש דלא מיתבא דעתך מיניה וליחליף קמך דכתיב ורוח נכאה תיבש גרם עבד הכי עייל (גיטין נו:)

Now Artscroll translates דעתך דלא מיתבא דעתך as "that you dislike". I would like to suggest the literal definition to be "that leaves your mind unsettled." This might be the case with a wife because of the worries of needing to support a wife and children that comes along with the wife, especially in those days when women didn't make as much money. As ר' יוחנן said בתורה ויעסוק בצוארו ויעסוק בתורה ר' יוחנן

(קידושין כט:)

Therefore if a man doesn't take a wife by age 20 his bones will swell because his learning will be without חידושי תורה. So he will receive שמועות טובות from his learning. His bones will swell from the חידושי תורה. Why is this bad? I want to say that a ת"ח needs to be humbled. He might become

דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה (תענית כ).

Now כל ימיו בהרהור עבירה there said about someone who doesn't take a wife in ר' הונא

I want to point out that even according to the דרישה you see that רבא is not saying the swelling of the bones is connected to הרהור עבירה. I want to suggest that if it was connected to הרהור עבירה the effect would be a rotting of the bones, as opposed to a swelling of the bones. As we see in ירושלמי נזיר:

יש רקב לעצמות כהדא דתני בר קפרא ורקב עצמות קנאה (ירושלמי נזיר לט.)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

A חזוק Vort

Perhaps you are scared because the תורה is so vast in its breadth and in its depth. Perhaps you feel overwhelmed, and you feel like a tiny speck of dust looking out at the great vast universe of the תורה which you need to learn, and you are afraid to move forward.

Here is a vort to give you חזוק.

Remember of the Bravery Between The Two Mountains:

(ירושלמי נזיר כז.)

(יבמות ט"ו:)

(עבודה זרה ח:)

And remember The bravery in the Sea and In the Air:

שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבור אחריה (עירובין נה.).

Finishing ספר שמות and finishing נזיר מסכת:

חזק חזק ונתחזק

As opposed to וליוצא ולבא אין שלום

(חגיגה י.)

אמר רב חייא בר אשי אמר רב

You should go מחיל אל חיל:

(ברכות סד.)

Artscroll translates "From strength to strength"

What kind of Strength?

חייליה דרב מן הדא

Jerusalem Talmud Nazir 3:7:2

His strength is from the פסוקים and from the משניות and from the ברייתות, and from the גמרא's.

דף יומי INSIGHTS ומסע דאס

שלום

The word שלום means Hello and it means Goodbye. You should have שלום weather you are coming or going.

וליוצא ולבא אין שלום אמר רב כיון שיוצא אדם מדבר הלכה לדבר מקרא שוב אין לו שלום ושמאל אמר זה הפורש מתלמוד למשנה ור' יוחנן אמר אפילו מש"ס לש"ס (חגיגה י.)

Based on this גמרא I want to present these in a specific order.

The ירושלמי writes:

מקרא:

ורקב עצמות קנאה (ירושלמי נזיר לט.)

הלכה:

(משנה \ ברייתא) תניא אין מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת (עירובין יג.)

ר' אחי בר יאשיה אמר מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת (עירובין יג.)

בבלי (אפילו מש"ס): הנהו קפולאי דהוו קפלי בארעא דר' נחמן נחר בהו רב אחאי בר יאשיה אתו ואמרו ליה לרב נחמן נחר בן גברא אתא ואמר ליה מאן ניהו מר אמר ליה אנא אחאי בר יאשיה א"ל ולא אמר רב מרי עתידי צדיקי דהוו עפרא א"ל ומנו מרי דלא ידענא ליה א"ל והא קרא כתיב וישב העפר על הארץ כשהיה אמר ליה דאקרייך קהלת לא אקרייך משלי דכתיב ורקב עצמות קנאה כל מי שיש לו קנאה בלבו עצמותיו מרקיבים גששיה חזייה דאית ביה מששא אמר ליה ליקום מר לגוויה דביתא אמר ליה גלית אדעתך דאפילו נביאי לא קרית דכתיב וידעתם כי אני ד' בפתחי את קברותיכם א"ל והכתיב כי עפר אתה ואל עפר תשוב א"ל ההוא שעה אחת קודם תחיית המתים (שבת קנב):

ירושלמי (לש"ס) : כהדא דתני בר קפרא ורקב עצמות קנאה (ירושלמי נזיר לט.)

וליוצא ולבא אין שלום

I give you a ברכה that you should have הצלחה in your learning. That you should learn things in the proper order. You should have הצלחה in your learning both in your coming and in your going.

מקרא: ברוך אתה בבוואך וברוך אתה בצאתך (דברים כח:ו)

משנה \ ברייתא : צא ולמד (הגדה של פסח)

אפילו מש"ס : תא שמע (נזיר נב):

לש"ס : איתא חמי (ירושלמי נזיר נ.)

דף יומי דאטאס ומסע דאס

A quote from many posts ago:

"הדרן עלך מסכת נדרים"

Ending a מסכת a la foi beginning a מסכת

The beginning and the end.

The first and the last.

The first is in the end.

The last is in the beginning.

The מסכת of the beginning of the משנה אחרונה is:

(חגיגה ב.)

The מסכת of the end of the משנה ראשונה is:

(נדרים צ:)"

End Quote

A quote from a few posts ago:

"Should I learn ירושלמי?"

לגמרא רב אחד עדיף שלא יבלבל לשונם יחד אבל למיסבר אמרינן בפרק קמא דע"ז כל הלומד תורה לפני רב אחד אינו רואה סימן ברכה לעולם

(עירובין נג. תוס' ד"ה דגמרי מחד רבה)

The "בבלי" often has different גירסא's than the ירושלמי.

End Quote

Here are two מסכתות in ש"ס where the ירושלמי has a different גירסא in the **First** משנה in the **last** פרק:

שני דייני גזילות (ירושלמי כתובות)

הגוים אין להם נזירות (נזיר)

דף יומי דאטאס ומסע דאס

שלום

In the end of נזיר נזיר גמרא brings that when it comes to answering אמן to a ברכה both ר' נהוראי and ר' יוסי agree that it is better to answer אמן than to say the ברכה. Other than the fact that these are the same names who argued in the משנה about weather הרמתי was a נזיר or not could there be any other reason why the גמרא brings this here?

Perhaps it is like the גמרא says in קידושין:

אמר ר' חייא בר אבא אפילו האב ובנו הרב ותלמידו שעוסקין בתורה בשער אחד נעשים אויבים זה את זה ואינם זזים משם עד שנעשים אוהבים זה את זה שנאמר את זהב בסופה אל תקרי בסופה אלא בסופה (קדושין ל:)

Perhaps the גמרא brings this discussion about making a ברכה in order to show that although these two argued, they were זה את זה אוהבים. They agreed. If in fact ר' נהוראי was ר' מאיר than we already saw this before, this love that they had for each other:

אמר ר' יוסי יאמרו מאיר שכב יהודה כעס יוסי שתק תורה מה תהא עליה וכו'. (נזיר ג.)

הדרן עלך מסכת נזיר

The מסכת Starts with "ידיים" and it ends with רגלים

(רגלים לדבר וכו').

Perhaps the ידיים ורגלים in a certain sense represent the outline of the entire גוף of a person and so it represents the entire גוף of a person. As we see in עירובין:

והני ד' אמות היכא כתיבא כדתניא שבו איש תחתיו כתחתיו וכמה תחתיו גופו שלש אמות ואמה כדי לפשוט ידיו ורגליו דברי ר' מאיר (עירובין מח.)

Now we said in the first גמרא, we said תנא אקרא קאי:

והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וה"ק מי גרם לה לעבירה יין וקאמר כל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין (נזיר ב.)

Now the נזיר vows abstention from wine when he sees the סוטה בקלקולה. What brings this about? Wine. So the נזיר is connected with physical עבירה.

Well according to the שיטה of ר' מאיר the עץ הדעת was the גפן and the reason is:

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

שאין לך דבר שמביא יללה על האדם אלא יין שנאמר וישת מן היין וישכר (ברכות מ.).

As a result of the First חטא the נחש was punished:

פרש"י ד"ה על גחונך תלך : רגלים היו לו ונקצצו (בראשית ג:יד)

Now we know that wine impairs man's ability to make a judgement.

שתה רביעית יין אל יורה (נזיר לח.).

If someone drinks wine and passes judgements he might not be able to find his hands and his legs in the בית המדרש.

(יבמות עז:)(גיטין מח.)

I want to say that this abstract idea, that might seem yet vague as of this point, becomes clearer with the following גמרא:

תנא דבר רבי ישמעאל אם פגע בכ מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ אם אבן הוא נימוח דכתיב הוי כל צמא לכו למים וכתיב אבנים שחקו מים אם ברזל הוא מתפוצץ דכתיב הלא כה דברי כאש נאם ד' וכפטיש יפוצץ סלע (סוכה נב:)

ומ"ט שיקרא אחדא כרעיה קאי ואמת מלבן לבוניה קושטא קאי שיקרא לא קאי (שבת קד.).

דרש רבא ואיתימא ר' יצחק מאי דכתיב לתאוה יבקש נפרד ובכל תושיה יתגלע לתאוה יבקש נפרד זה לוט ובכל תושיה יתגלע שנתגלה קלונו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות דתנן עמוני ומואבי אסורין ואיסורן איסור עולם (נזיר כג:)

Is it really only in the בית המדרש that his קלון was נתגלה?

משכהו לבית המדרש

Sober up.

Then, when you are in the בית המדרש, removed from the judgement impairers that exist out there in the world, learning up הלכות נזירות, it is there that you will find your hands and your legs. It is there that you will realize the purpose of creation. To serve Hashem. It is there that you will be able to see and think clearly. That the גוף from the top of the outstretched hands all the way to the bottom of the toes, should be used as a vessel to serve Hashem.

As the פסוק says

נזיר להזיר לד' (במדבר ו:ב)

דף יומי
דאטאס און דאס דאס